

Т. П. Бинда, К. О. Сміян, С. Д. Татаренко
**СТАН МІКРОБІОТИ КИШЕЧНИКА ПРИ РОТАВІРУСНІЙ ІНФЕКЦІЇ У ДІТЕЙ
РАНЬОГО ВІКУ**

Сумський державний університет

Ротавірусна інфекція займає особливе місце в структурі кишкових захворювань. На сьогодні це наймасовіша кишкова інфекція практично по всій території земної кулі. За даними ВООЗ, захворюваність у різних країнах коливається в межах від 250 до 3000 на 100000 дітей. Особливо тяжко хвороба перебігає у дітей дошкільного віку. Близько 3 млн. дітей у всьому світі кожного року помирає від діареї, з яких 440 тис. смертельних випадків припадає на долю ротавірусної інфекції.

Гострі кишкові інфекції є потужним фактором, що сприяють розвитку кількісних та якісних змін мікробіоцинозу кишківника. Шлунково-кишковий тракт приймає участь у формуванні місцевого імунітету, встановленні та розвитку імунної системи дитини. При вивченні ротавірусної інфекції особливу увагу звертає на себе стан мікрофлори кишківника, адже розвиток дисбіотичних порушень корелює зі ступенем тяжкості, пролонгує клінічні прояви захворювання, ускладнює процес одужання та елімінації збудника.

Мета: дослідити стан кишкової мікрофлори кишечника в дітей раннього віку, хворих на гостру кишкову інфекцію ротавірусної етіології.

Під спостереженням знаходились 25 дітей віком від 1 до 5 років, що знаходились на стаціонарному лікуванні з приводу гострої кишкової інфекції ротавірусної етіології. Дослідження стану кишкової мікрофлори було проведено із визначенням видового та популяційного складу мікрофлори у випорожненнях (Р. Б. Епштейн-Литвак, 1977).

Лабораторні дані випорожнень у гострому періоді захворювання показали, що достовірно зменшувалась кількість біфідобактерій, лактобактерій та ешерихій з нормальною ферментативною активністю та збільшувалась кількість дріжджеподібних грибів і представників умовно-патогенної флори. Дисбаланс нормальної мікрофлори кишківника, за даними літератури, призводить до порушення функціонування факторів місцевого імунітету, тим самим створюючи умови для втручання патогенної та активації умовно-патогенної флори з одного боку, а з іншого – імунодефіцитний стан місцевої ланки імунітету сприяє кількісним та якісним змінам у складі мікрофлори кишківника.

Отже, своєчасна діагностика та профілактика розвитку дисбіотичних порушень є актуальною проблемою при вивченні ротавірусної інфекції. Здатність біфідо- і лактобактерій забезпечувати високу колонізаційну резистентність дозволяє розглядати їх як можливий засіб етіотропної терапії.

Т. П. Бинда, К. О. Сміян, С. Д. Татаренко. Стан мікробіоти кишечника при ротавірусній інфекції у дітей раннього віку. «Інфекційні хвороби в практиці лікаря-інтерніста: сучасні аспекти» Суми, 16-19 червня 2014 року С.9 – 10.